

عنوان فارسی مقاله :

تاثیر چگالی و تراکم جهت دار بر پروتکل مسیریابی GyT AR

برای VANET در محیط های شهری

عنوان انگلیسی مقاله :

Impact of Directional Density on GyT AR Routing Protocol for VANETs in City Environments

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد.

برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی

مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

II. POSITION BASED ROUTING APPROACHES

Today modern vehicles are equipped with digital maps, GPS receivers, and a navigation system. Therefore, the availability of position in vehicles motivates the study of position based routing for VANETs. It is shown experimentally that position based routing protocols outperforms non-position based schemes. Position based routing protocols scale well, even in the case of highly dynamic networks. In [5, 8], the authors compare the performance of ad hoc routing protocols (e.g., AODV and DSR) against position-based routing protocols. Many position-based routing protocols have been proposed in literature [1]; a few of them are described here.

Greedy Perimeter Stateless Routing (GPSR) [9] is designed to handle mobile environments. GPSR works well in a highway scenario where the nodes are evenly distributed but suffers in a city environment due to presence of obstacles and because of these obstacles it switches to face routing. Geographic Source Routing (GSR) [11] and Anchor-based Street and Traffic Aware Routing (A-STAR) [12] both are designed for routing in the city environment. Both routing protocols suffer from the simple greedy routing approach (forwarding the packet to the one which is closest to the destination) without taking into account the speed and direction of the vehicle before selecting the destination junction or anchor.

2. شیوه های مسیریابی بر مبنای موقعیت

امروزه وسائط نقلیه مدرن به نقشه های دیجیتالی، گیرنده های GPS و سیستم هدایت مجهز شده اند. بنابراین دسترس پذیری موقعیت در وسائط نقلیه انگیزه ای برای مطالعه مسیریابی بر مبنای موقعیت برای VANET ها ایجاد می کند. به روش آزمایشی نشان داده شده است که پروتکل های مسیریابی بر مبنای موقعیت برتر از طرح های بر مبنای غیر موقعیت عمل می کنند. پروتکل های مسیریابی بر مبنای موقعیت حتی در مورد شبکه های پویا و دینامیکی، کار مقیاس بندی را به شکلی بسیار خوب انجام می دهند. مولفین عملکرد پروتکل های مسیریابی ویژه (مثلاً AODV و DSR) را با پروتکل های مسیریابی بر مبنای موقعیت مقایسه می کنند. در پژوهش پروتکل های مسیریابی بر مبنای موقعیت زیادی پیشنهاد شده است؛ که تعداد معدودی از آنها در اینجا توصیف گردیده است. مسیریابی بدون حالت محیط حریصانه (GPSR) برای محیط های سیار طراحی شده است. GPSR در بزرگراه عملکردی بسیار عالی از خود به معرض نمایش می گذارد، در این وضعیت گره ها به طور یکنواخت توزیع شده اند اما در محیط شهری به خاطر حضور موانع و تغییر این موانع به منظور مواجهه با مسیریابی، آسیب می بینند. مسیریابی منبع جغرافیایی (GSR) هر دو برای مسیریابی در محیط شهری طراحی شده اند. هر دو پروتکل مسیریابی از شیوه مسیریابی حریصانه ساده (انتقال بسته به نزدیک ترین مقصد) بدون در نظر گرفتن سرعت و جهت وسیله نقلیه قبل از انتخاب تقاطع یا پیوند مقصد آسیب می بینند.

توجه!

این فایل تنها قسمتی از ترجمه می باشد.

برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، **اینجا** کلیک نمایید.

همچنین برای مشاهده سایر مقالات این رشته **اینجا** کلیک نمایید.